

¶ Que intelligitur in deo

¶ Non omnia deus mala videt
¶ Quia mala sunt in ipso
¶ Quia mala sunt in ipso
¶ Quia mala sunt in ipso

uerit. et per cognitionem eius presentia fuerint. Precognouit enim deus ab eterno quosdam futuros malos et eorum malicia (ut ait Aug⁹) sciuit. sed non prepaui. Si ergo peccata omnium sciat. nunquid intelligendum est ea includi in illa generalitate locutionis. qua dicit apostolus oia esse in deo. Ex ipso inquit. et per ipsum et in ipso sunt omnia. Sed quis nisi insanus dixerit mala esse in deo? Illa enim esse in deo intelligitur. que ex ipso et per ipsum sunt. Ea vero per ipsum sunt et ex ipso quorum auctor est. si non est auctor nisi bonorum. Non ergo ex ipso et per ipsum sunt nisi bona. ita ergo non in ipso sunt nisi bona. Non ergo mala in deo sunt. quia licet ea noscat. non tamen ita oino noscit ut bona. mala quasi de longe cognoscit. ut ait propheta. Et alta a longe cognoscit. i. supbia. Et alibi ad deum loquens de malis ait. De absconditis tuis adimplet. est venter eorum. Quod exponens Aug⁹. Abscondita inquit peccata sunt. que a lumine tue veritatis abscondunt. Sed quod peccata a lumine veritatis diuine abscondunt cum a deo sciunt. Si enim non sciret. quod de illis iudicaret. et illis malos damnaret. Alibi propheta. Quia neque ab oriente neque ab occidente deest. Quod exponens Lassiudo inquit. Neque a bonis neque a malis deest deus. sed omnibus presentis et cognitor est. Cognoscit ergo deus et bona et mala per scientiam. sed bona cognoscit etiam per approbationem et beneplacitum. mala vero non. Unde Lassiodus supra presertim dicit. Peccata abscondita deo sunt. quia non nouit. i. non approbat. Et ex eo sensu Aug⁹. dicitur ea abscondita a lumine dei. Qui etiam in libro ad Heluidium insinuat cognitionem dei variis modis accipiendam inquit. Si ad scientiam referas non ignorat deus aliquis vel aliqua qui tamen in iudicio quibusdam dicit. Non noscitis vos. sed eorum improbatio hoc verbo insinuat est. Ecce non cognoscere dicit deus qui non approbat. que ei non placent. Apparet itaque verum esse quod diximus. scilicet quia quodammodo cognoscit deus bona quo non cognoscit mala. Pariter quidem utraque eodem modo noscit quantum ad notitiam. sed bona etiam approbatione et beneplacito cognoscit.

¶ Hic aperit quare bona tamen dicantur esse in deo et non mala.

Et inde est quod bona tamen dicuntur esse in deo non mala. et illa prope h longum. quia licet in deo aliqua dicantur esse propter cognitionis presentiam. et deus bona et mala cognoscit. mala tamen non cognoscit nisi per notitiam.

bona vero non solum per scientiam. sed etiam per approbationem et beneplacitum. Et ob talis cognitio nem aliqua dicuntur esse in deo. scilicet quia ita ea scit ut etiam approbet et placeant. ita scit ut eorum sit auctor.

¶ Quidem est omnia esse ex deo. et per ipsum et in ipso.

Proinde si diligenter

inspicimus. idem videtur esse omnia esse ex deo. et per ipsum et in ipso. Unde Ambrosius in libro de spiritu sancto. Hec tria ex ipso et per ipsum et in ipso sunt omnia vnum esse supra diximus. Lumen dicit per ipsum esse omnia non negauit in ipso esse omnia. Eandem vim habent omnia hec. scilicet cum ipso et in ipso et per ipsum. et vnum in his atque consimile. non contrarium intelligitur. Ecce habes quia ex eadem intelligentia scriptura dicit omnia esse in ipso. et per ipsum et ex ipso vel cum ipso. Lumen ergo ex eadem ratione omnia dicantur esse ex deo vel per ipsum. non solum quia scit. sed etiam quia eorum auctor est consequitur ut eadem ratione ita esse in deo dicatur. scilicet quia scit et eorum auctor esse dicitur. quia in illo viuimus et mouemur et sumus. quia eo auctore sumus. mouemur et viuimus. Lumen ergo non sit auctor. nisi bonorum. merito sola bona in eo esse dicuntur sicut ex ipso et per ipsum. Lumen ergo in eius cognitione vel presentia sunt omnia. scilicet bona et mala. in eo tamen non dicuntur esse. nisi bona quorum auctor est. Unde Aug⁹. in libro de natura boni. Lumen audimus inquit ex deo et per ipsum et in ipso esse oia. oes vtriusque naturas intelligere debemus. et oia que naturaliter sunt. Neque enim ex ipso sunt peccata que natura non fuerunt. scilicet que ex voluntate peccatorum nascuntur oia. hic apte dicitur quod in illa generalitate locutionis bona tantum continentur.

¶ Quia ex parte et pro parte et in parte sunt. ita de filio et de spiritu sancto dicendum. licet propter personas fiat distinctio.

Preterea sciendum

est quod ibi dicitur distinctio personarum cum dicitur ex ipso et per ipsum et in ipso. oia tamen ex parte et pro parte et in parte sunt. Sicut de filio et spiritu sancto accipiendum est. Unde Aug⁹. in libro de tri. Non profuse inquit accipiendum est quod dicit apostolus. ex ipso et per ipsum et in ipso. Ex ipso dicitur pro parte et per ipsum. pro filio. i. ipso pro parte spiritus sancti. Vigilant autem attende. ne quod pro parte volens intelligi dicitur ex ipso. sic intelligas oia esse ex parte. ut neque oia esse ex filio vel ex spiritu sancto. cum ex parte et pro parte et in parte oia esse facta. ne dicitur pro filio et de filio et de spiritu sancto dicitur esse.

